
Dokument z posiedzenia

B9-0038/2019

12.9.2019

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie debaty na temat wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej – rozwój wypadków

zgodnie z art. 132 ust. 2 Regulaminu

w sprawie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej – rozwój wypadków
(2019/2817(RSP))

Guy Verhofstadt

koordynator PE ds. brexitu

Manfred Weber

przewodniczący grupy PPE

Iratxe García Pérez

przewodnicząca grupy S&D

Dacian Cioloș

przewodniczący grupy Renew Europe

Philippe Lamberts, Ska Keller

współprzewodniczący grupy Verts/ALE

Martin Schirdewan, Manon Aubry

współprzewodniczący grupy GUE/NGL

Antonio Tajani

przewodniczący Komisji Spraw Konstytucyjnych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej – rozwój wypadków (2019/2817(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE) i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej z dnia 7 grudnia 2000 r. („Kartę”), ogłoszoną w dniu 12 grudnia 2007 r. w Strasburgu, która weszła w życie wraz z Traktatem z Lizbony w grudniu 2009 r.,
- uwzględniając notyfikację złożoną przez premier Zjednoczonego Królestwa do Rady Europejskiej w dniu 29 marca 2017 r. zgodnie z art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając rezolucje z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem w związku ze złożoną przez nie notyfikacją o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej¹, z dnia 3 października 2017 r. w sprawie stanu zaawansowania negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem², z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie stanu zaawansowania negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem³ oraz z dnia 14 marca 2018 r. w sprawie ram przyszłych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem⁴,
- uwzględniając wytyczne Rady Europejskiej (art. 50) z dnia 29 kwietnia 2017 r., wydane w następstwie notyfikacji złożonej przez Zjednoczone Królestwo na mocy art. 50 TUE oraz załącznik do decyzji Rady z dnia 22 maja 2017 r., w którym ustanowiono wytyczne negocjacyjne dotyczące umowy ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej określającej warunki jego wystąpienia z Unii Europejskiej,
- uwzględniając wytyczne Rady Europejskiej (art. 50) z dnia 15 grudnia 2017 r. oraz załącznik do decyzji Rady z dnia 29 stycznia 2018 r. uzupełniającej decyzję Rady z dnia 22 maja 2017 r. upoważniającą do rozpoczęcia negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w sprawie umowy określającej warunki jego wystąpienia z Unii Europejskiej,
- uwzględniając wspólne sprawozdanie negocjatorów z ramienia Unii Europejskiej i rządu Zjednoczonego Królestwa z dnia 8 grudnia 2017 r. w sprawie postępów poczynionych na pierwszym etapie negocjacji na mocy art. 50 TUE dotyczących uporządkowanego wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej,
- uwzględniając Umowę o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i

---

¹ Dz.U. C 298, z 23.8.2018, s. 24.

² Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 2.

³ Dz.U. C 369, z 11.10.2018, s. 32.

⁴ Dz.U. C 162, z 10.5.2019, s. 40.

Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, zatwierdzoną przez Radę Europejską w dniu 25 listopada 2018 r. (zwaną dalej „umową o wystąpieniu”), oraz oświadczenia zawarte w protokole posiedzenia Rady Europejskiej z tego samego dnia,

- uwzględniając deklarację polityczną określającą ramy przyszłych stosunków między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem zatwierdzoną przez Radę Europejską w dniu 25 listopada 2018 r. (zwaną dalej „deklaracją polityczną”),
  - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej (art. 50) z dnia 13 grudnia 2018 r.,
  - uwzględniając wspólne oświadczenie uzupełniające deklarację polityczną i instrument dotyczący umowy o wystąpieniu z dnia 11 marca 2019 r.,
  - uwzględniając decyzję Rady Europejskiej (UE) 2019/476 przyjętą w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem z dnia 22 marca 2019 r. przedłużającą okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE,
  - uwzględniając decyzję Rady Europejskiej (UE) 2019/584 przyjętą w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem z dnia 11 kwietnia 2019 r. przedłużającą okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE,
  - uwzględniając decyzję Rady (UE) 2019/642 z dnia 13 kwietnia 2019 r. zmieniającą decyzję Rady (UE) 2019/274 z dnia 11 stycznia 2019 r., która upoważnia do podpisania w imieniu Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej Umowy o wystąpieniu, z zastrzeżeniem jej zawarcia,
  - uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że brexit jest bezprecedensowym i niefortunnym wydarzeniem, którego negatywne skutki byłyby złagodzone przez uporządkowane wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej;
- B. mając na uwadze, że Zjednoczone Królestwo i UE pozostaną bliskimi sąsiadami i nadal będą je łączyły liczne wspólne interesy; mając na uwadze, że ramy takich bliskich stosunków są określone w deklaracji politycznej, zgodnie z którą można chronić te wspólne interesy i wspierać je, w tym poprzez nowe stosunki handlowe;
- C. mając na uwadze, że Parlament Europejski reprezentuje obywateli UE i w całym procesie prowadzącym do wystąpienia Zjednoczonego Królestwa będzie miał na względzie ochronę ich interesów;
- D. mając na uwadze, że obecnie ok. 3,2 mln obywateli z pozostałych 27 państw członkowskich (UE-27) zamieszkuje w Zjednoczonym Królestwie, a 1,2 mln obywateli Zjednoczonego Królestwa zamieszkuje w UE-27; mając na uwadze, że obywatele ci osiedlili się w innym państwie członkowskim, zrobili to na gruncie praw, jakie przysługują im na mocy prawa UE, oraz przy założeniu, że przez całe życie nadal będą korzystać z tych praw;
- E. mając ponadto na uwadze dodatkowe 1,8 mln obywateli, którzy urodzili się w Irlandii

- Północnej i którzy na mocy porozumienia wielkopiątkowego mają prawo do obywatelstwa irlandzkiego, a tym samym mają prawo do obywatelstwa UE oraz do praw wynikających z obywatelstwa UE w miejscu ich zamieszkania;
- F. mając na uwadze, że UE i Zjednoczone Królestwo, jako występujące państwo członkowskie, mają nadrzędny obowiązek zapewnienia kompleksowego i wzajemnego podejścia do ochrony praw obywateli UE mieszkających w Zjednoczonym Królestwie i obywateli Zjednoczonego Królestwa mieszkających w UE-27;
  - G. mając na uwadze, że niedawne oświadczenia rządu Zjednoczonego Królestwa na rzecz prowadzenia polityki obejmującej rozbieżności regulacyjne z UE budzą wątpliwości co do tego, jak ściśle będą mogły być przyszłe stosunki gospodarcze między UE a Zjednoczonym Królestwem;
  - H. mając na uwadze, że wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE nie może w żaden sposób zagrażać procesowi pokojowemu w Irlandii Północnej ani zaszkodzić gospodarce wyspy Irlandii, do czego doszłoby w przypadku jakiegokolwiek usztywnienia granicy między Irlandią Północną a Irlandią, przy czym rozwiązanie awaryjne uzgodnione przez Zjednoczone Królestwo i UE w umowie o wystąpieniu zostało opracowane specjalnie, aby temu zapobiec, bez względu na okoliczności;
  - I. mając na uwadze, że w porozumieniu wielkopiątkowym uznaje się „legitymację każdego wyboru swobodnie dokonanego przez większość narodu Irlandii Północnej odnośnie do statusu tego kraju”;
  - J. mając na uwadze, że rząd Zjednoczonego Królestwa utrzymuje, iż rozwiązanie awaryjne musi zostać usunięte z umowy o wystąpieniu, ale do tej pory nie przedstawił prawnie obowiązujących wniosków, które mogłyby je zastąpić;
  - K. mając na uwadze, że wydaje się, iż rząd Zjednoczonego Królestwa uczynił z „braku porozumienia” swój główny priorytet polityczny oraz że niektórzy członkowie rządu Zjednoczonego Królestwa uważają, iż wyjście Zjednoczonego Królestwa z UE przy braku porozumienia byłoby optymalnym uwieńczeniem procesu wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE;
  - L. mając na uwadze, że premier Zjednoczonego Królestwa stwierdził, że „brak porozumienia” świadczyłby o „braku umiejętności rządzenia krajem”;
  - M. mając na uwadze, że zgodnie ze wspólnym instrumentem dotyczącym umowy o wystąpieniu, uzgodnionym w dniu 11 marca 2019 r. ze względu na naciski ze strony Zjednoczonego Królestwa, wspólne prace nad rozwiązaniami alternatywnymi wymagają ratyfikacji umowy o wystąpieniu;
  - N. mając na uwadze, że wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE przy braku porozumienia byłoby ekonomicznie wysoce szkodliwe dla obu stron, chociaż, jak wynika z oficjalnych danych liczbowych i sprawozdań rządu Zjednoczonego Królestwa, takie straty gospodarcze byłyby nieproporcjonalnie wysokie w przypadku Zjednoczonego Królestwa, w tym jego terytoriów zamorskich;
  - O. mając na uwadze, że jedność instytucji UE i UE-27 nadal ma zasadnicze znaczenie i

zostanie utrzymana;

Umowa o wystąpieniu i deklaracja polityczna

1. uważa, że w żywotnym interesie Zjednoczonego Królestwa oraz UE leży, aby wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE odbyło się w sposób uporządkowany;
2. nadal uważa, że umowa o wystąpieniu, jako środek umożliwiający takie uporządkowane wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE, jest sprawiedliwa i wyważona oraz w pełni uwzględnia zarówno „czerwone linie” Zjednoczonego Królestwa, jak i zasady UE;
3. zauważa, że wartość umowy o wystąpieniu polega na tym, iż daje ona pewność prawną wszystkim, których dotyczy wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE, oraz że w możliwie najszerszym zakresie:
  - chroni prawa i wybory życiowe obywateli UE zamieszkałych w Zjednoczonym Królestwie i obywateli brytyjskich mieszkających w UE-27;
  - obejmuje rozwiązanie awaryjne w odniesieniu do granicy między Irlandią a Irlandią Północną, które – wobec braku uzgodnionych rozwiązań w kontekście przyszłego porozumienia lub alternatywnych rozwiązań operacyjnych zapewniających takie same gwarancje – zapewni ochronę porozumienia wielkopiątkowego i procesu pokojowego w Irlandii Północnej oraz pozwoli uniknąć „usztynienia” granicy, wspierając tym samym współpracę Północ-Południe i gospodarkę obejmującą całą wyspę, a także gwarantując integralność rynku wewnętrznego UE,
  - stanowi podstawę do zawarcia jednolitego porozumienia finansowego ze Zjednoczonym Królestwem, obejmującego wszystkie zobowiązania prawne wynikające ze zobowiązań pozostających do realizacji oraz uwzględnia pozycje pozabilansowe, zobowiązania warunkowe i inne koszty finansowe wynikające bezpośrednio z wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE;
  - obejmuje, zgodnie z żądaniem Zjednoczonego Królestwa i w celu zapewnienia pewności i ciągłości prawnej, a także czasu potrzebnego na negocjacje przyszłych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem, okres przejściowy do dnia 31 grudnia 2020 r., który można przedłużyć jednokrotnie o maksymalnie dwa lata,
  - dotyczy innych kwestii dotyczących wystąpienia, które pozwolą na uporządkowane wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE,
  - zawiera przepisy dotyczące zarządzania, które w stosownych przypadkach chronią rolę Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) w zakresie wykładni umowy o wystąpieniu;
4. zauważa, że podstawowe opcje Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do granicy między Irlandią a Irlandią Północną są i pozostaną takie same, bez względu na rząd; przypomina, że rząd Zjednoczonego Królestwa odrzucił pierwszą propozycję UE dotyczącą rozwiązania awaryjnego wyłącznie dla Irlandii Północnej, a następnie zwrócił się z wnioskiem o jej zmianę, by odpowiadała ona temu, co znajduje się obecnie

w umowie o wystąpieniu; wyraża gotowość powrotu do rozwiązania awaryjnego wyłącznie dla Irlandii Północnej, ale podkreśla, że nie wyrazi zgody na zawarcie umowy o wystąpieniu bez rozwiązania awaryjnego;

5. zauważa, że rozwiązanie awaryjne jest popierane przez zdecydowaną większość partii politycznych reprezentowanych w Zgromadzeniu Irlandii Północnej oraz, według ostatnich badań, przez większość obywateli Irlandii Północnej;
6. przypomina, że rozwiązanie awaryjne ma być stosowane tylko jako ostateczny środek tymczasowy i z zadowoleniem przyjmuje wszystkie środki, które wyraźnie to wskazują; z zadowoleniem przyjmuje w szczególności to, że – jak przewidziano w samej umowie o wystąpieniu – prace i inwestycje mają na celu zbadanie, w jaki sposób można w przyszłości wykorzystać alternatywne rozwiązania oparte na nowych technologiach, aby zapewnić brak twardej granicy na wyspie Irlandii;
7. zauważa, że te alternatywne rozwiązania są dopuszczalne tylko wtedy, gdy umożliwiają uniknięcie fizycznej infrastruktury na granicy lub związanych z nią kontroli, ochronę gospodarki całej wyspy, zachowanie porozumienia wielkopiątkowego, w tym utrzymanie warunków niezbędnych do kontynuowania współpracy Północ-Południe, oraz zapewnienie integralności rynku wewnętrznego UE;
8. uważa, że do Zjednoczonego Królestwa należy przedstawienie na piśmie propozycji takich alternatywnych rozwiązań, które będą w pełni operacyjne, obejmą wszystkie kontrole przeprowadzane na zewnętrznych granicach UE, będą zgodne z pkt 43 i 49 wspólnego sprawozdania z dnia 8 grudnia 2017 r. i będą mogły uwzględniać wszelkie przyszłe rozbieżności regulacyjne między Zjednoczonym Królestwem a UE; ubolewa, że pomimo oświadczeń niektórych członków o dostępności alternatywnych rozwiązań, rząd Zjednoczonego Królestwa nie przedstawił dotychczas prawnie obowiązujących wniosków, które mogłyby zastąpić rozwiązanie awaryjne;
9. zauważa, że deklaracja polityczna określająca ramy przyszłych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem jest zgodna z rezolucją Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2018 r. w sprawie ram przyszłych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem, w której wzywa się do zawarcia układu o stowarzyszeniu, oraz ze szczegółowym wkładem komisji parlamentarnych; deklaracja ta odzwierciedla wybory dokonane przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do zakresu i stopnia jej przyszłych stosunków z UE;
10. wyraża gotowość do przekształcenia deklaracji politycznej w dokument o bardziej formalnym i prawnym charakterze określający cel, jakim jest ustanowienie układu o stowarzyszeniu między UE a Zjednoczonym Królestwem o tak bliskim charakterze, że nawet przy braku wykonalnych alternatywnych ustaleń rozwiązanie awaryjne nie będzie musiało zostać zastosowane;

Brak porozumienia

11. przypomina, że zgodnie z art. 50 TUE w przypadku braku porozumienia lub przedłużenia okresu, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE, Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa od dnia 1 listopada 2019 r.;

12. podkreśla, że jeżeli Zjednoczone Królestwo miałyby wystąpić z UE bez porozumienia, odpowiedzialność za to w całości spoczywałaby na rządzie Zjednoczonego Królestwa; zwraca ponadto uwagę na skutki, jakie takie wystąpienie bez porozumienia miałyby dla granicy między Irlandią Północną a Irlandią, a także dla funkcjonowania i realizacji porozumienia wielkopiętowego;
13. zwraca uwagę na silną opozycję w Izbie Gmin i poza nią wobec decyzji o zawieszeniu parlamentu Zjednoczonego Królestwa do dnia 14 października 2019 r., która czyni możliwość wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE bez porozumienia bardziej prawdopodobną;
14. jednocześnie z zadowoleniem przyjmuje środki planowania gotowości i reagowania na wypadek braku porozumienia przyjęte przez instytucje UE i UE-27; zauważa, że są one jednostronne, leżą w interesie UE i mają tymczasowy charakter; podkreśla ponadto, że nie mają one takich samych skutków jak porozumienie umożliwiające uporządkowane wystąpienie lub powielenie korzyści wynikających z członkostwa w UE, czy warunki okresu przejściowego przewidzianego w umowie o wystąpieniu; z zadowoleniem przyjmuje ostatecznie wnioski przedstawione przez Komisję w dniu 4 września 2019 r. i zobowiązuje się do jak najszybszego zajęcia się nimi, w szczególności w odniesieniu do udzielania pomocy finansowej małym i średnim przedsiębiorstwom, aby ograniczyć do minimum obciążenia wynikające z procedur administracyjnych;
15. zauważa, że w przypadku braku umowy o wystąpieniu nie może być mowy o okresie przejściowym ani o „mini-umowach”, które miałyby złagodzić zakłócenia związane z nieuporządkowanym wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z UE;
16. podkreśla, że dalsze negocjacje między UE a Zjednoczonym Królestwem po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z UE bez porozumienia mogą mieć miejsce jedynie pod warunkiem że Zjednoczone Królestwo wywiąże się ze swoich obowiązków i zobowiązań dotyczących poszanowania praw obywateli, ustaleń finansowych i porozumienia wielkopiętowego we wszystkich jego częściach;
17. zauważa, że w przypadku wystąpienia bez porozumienia zobowiązania finansowe i inne zobowiązania Zjednoczonego Królestwa nadal będą w mocy; potwierdza, że w takim przypadku odmówi wyrażenia zgody na jakiegokolwiek porozumienia lub porozumienia między UE a Zjednoczonym Królestwem, chyba że Zjednoczone Królestwo wywiąże się ze swoich zobowiązań;
18. przypomina, że gdy takie zobowiązania zostaną wypełnione, negocjacje w sprawie przyszłych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem będą wymagać zapewnienia silnych gwarancji i równych warunków działania w celu ochrony rynku wewnętrznego UE i uniknięcia sytuacji, w której przedsiębiorstwa z UE będą potencjalnie narażone na nieuczciwą konkurencję; przypomina w związku z tym o warunkach określonych w rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2018 r., zwłaszcza w odniesieniu do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony środowiska, zatrudnienia i konsumentów; zauważa, że żadna umowa o wolnym handlu, która nie przestrzega tych poziomów ochrony, nie zostanie ratyfikowana przez Parlament Europejski;
19. przypomina, że ochrona praw i wyborów życiowych – w tym statusu zatrudnienia i

uprawnień socjalnych – obywateli UE mieszkających w Zjednoczonym Królestwie i obywateli brytyjskich mieszkających w UE-27 pozostaje głównym priorytetem i że należy podjąć wszelkie starania w celu zapewnienia, aby wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE nie miało wpływu na tych obywateli;

20. wyraża zaniepokojenie z powodu wdrożenia przez Zjednoczone Królestwo systemu przyznawania statusu osoby osiedlonej i wysokiej liczby wnioskodawców, nawet 42 % według najnowszych oficjalnych danych ze Zjednoczonego Królestwa, którym przyznano jedynie status wstępnie osiedlonych; przypomina, że można tego uniknąć, jeżeli Zjednoczone Królestwo zdecyduje się na procedurę administracyjną, która ma charakter deklaracyjny i nakłada ciężar dowodu na władze Zjednoczonego Królestwa w przypadku zakwestionowania takiej deklaracji; w związku z tym wzywa Zjednoczone Królestwo do dokonania przeglądu jego podejścia;
21. zachęca Zjednoczone Królestwo i UE-27 do przyjęcia środków zapewniających pewność prawa obywatelom UE zamieszkałym w Zjednoczonym Królestwie i obywatelom brytyjskim mieszkającym w UE-27; przypomina swoje stanowisko, zgodnie z którym UE-27 powinna stosować spójne i jak najprzychylniejsze podejście do ochrony praw obywateli brytyjskich mieszkających w tych państwach członkowskich;
22. wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że niedawne i sprzeczne ogłoszenia wydane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w odniesieniu do swobodnego przepływu po dniu 31 października 2019 r. spowodowały bardzo niekorzystną dla obywateli UE mieszkających w Zjednoczonym Królestwie niepewność, co wiąże się z ryzykiem, że ogłoszenia te mogą pogłębić wrogość w stosunku do nich, a także negatywnie wpłynąć na ich zdolność do egzekwowania przysługujących im praw;
23. przypomina, że wielu obywateli Zjednoczonego Królestwa wyraziło zdecydowany sprzeciw wobec utraty praw, z których obecnie korzystają na mocy art. 20 TFUE; proponuje, aby UE-27 zbadała, w jaki sposób można załagodzić tę sytuację w ramach prawa pierwotnego UE, przy pełnym poszanowaniu zasady wzajemności, równości, symetrii i niedyskryminacji;

Przedłużenie okresu obowiązywania art. 50

24. zauważa, że w dniu 9 września 2019 r. uchwalono ustawę parlamentu Zjednoczonego Królestwa zobowiązującą rząd Zjednoczonego Królestwa do wystąpienia z wnioskiem o przedłużenie umowy, jeżeli do dnia 19 października 2019 r. nie osiągnięto porozumienia z UE;
25. wskazuje, że poprzez przedłużenie okresu przewidzianego w art. 50, jeżeli istnieją powody i cel takiego przedłużenia (np. w celu uniknięcia wystąpienia przy braku porozumienia, przeprowadzenia wyborów ogólnych lub referendum, uchylecia art. 50 lub zatwierdzenia umowy o wystąpieniu), oraz że nie ma to negatywnego wpływu na pracę i funkcjonowanie instytucji UE;
26. przypomina, że nie przystąpi do głosowania nad udzieleniem zgody dopóki Parlament Zjednoczonego Królestwa nie zatwierdzi umowy z UE;

o

o o

27. przyjmuje do wiadomości decyzję rządu Zjednoczonego Królestwa, by w obecnej sytuacji nie wyznaczać kandydata na komisarza do następnej Komisji Europejskiej ani nie wysyłać przedstawicieli Zjednoczonego Królestwa na niektóre posiedzenia UE od dnia 1 września 2019 r.; podkreśla, że nie wpłynie to na zdolność instytucji UE do sprawnego działania i potwierdza, że jeśli chodzi o Parlament Europejski brytyjscy posłowie do Parlamentu Europejskiego będą nadal, do czasu wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE, posłami do PE ze wszystkimi prawami i obowiązkami; przypomina, że dopóki Zjednoczone Królestwo pozostaje państwem członkowskim będzie nadal korzystać ze swoich praw i jest związane zobowiązaniami wynikającymi z Traktatów, w tym zasadą lojalnej współpracy;

o

o o

28. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Radzie Unii Europejskiej, Komisji, parlamentom państw członkowskich oraz rządowi Zjednoczonego Królestwa.